

Arrest

nr. 162 994 van 26 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat V. MEULEMEESTER en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Boyan, district Khanabad, provincie Kunduz. U zou 21 jaar oud zijn. In 2010 zou u voor het eerst een aantal maanden beginnen werken zijn bij de firma Zaastec. Omdat u nog onvoldoende Engels sprak werd u echter ontslagen. Het jaar nadien ging u er weer aan de slag en werkte u er in totaal ongeveer twee jaar. Omdat er chauffeurs werden gedood die in opdracht van de firma reden en u aldus angst kreeg, besloot u uw baan op te zeggen. Nadien zou u in 2013 nog een aantal maanden hebben gewerkt bij de firma Shire. In uw dorp zou er gesproken zijn over het feit dat u voor 'de Amerikanen' zou werken en zouden jullie de taliban hebben moeten betalen. Eén dag voor de ramadan van 2013, escaleerde een conflict tussen een

neef van uw vader en uw ooms langs vaderszijde. Eén van uw ooms was hoofd van de arbaki. Commandant Pakshaparan steunde de neef van uw vader tegen uw ooms. Een oom van u ging kijken buiten en werd gedood. Later zouden twee andere ooms de situatie gaan monstereisen en zouden zij ook zijn gedood. De dag na het overlijden van uw ooms zou uw familie zijn gevlucht naar Kunduz. Vier à vijf maanden later zou u in aanraking zijn gekomen met de taliban. U zou zijn tegengehouden op de plaats Qawlan Dhal, niet ver van uw dorp. U werd meegenomen en u moest knielen. U vreesde gedood te worden, maar kon toch nog ontkomen. Na dit incident zou u nog tien maanden in Afghanistan zijn gebleven en na de kortstondige val van Kunduz, zou u beslist hebben om het land te verlaten. U vertrok in oktober 2015 en na een omzwerving van een kleine twee maanden, kwam u in België aan. U vroeg hier op 8 december 2015 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: Uw werkbadge van de firma Zastec, foto's van uw gedode ooms en foto's waarop u met collega's te zien bent op uw werkplaats in Helmand. U beschikte ook over een video neer waarop verwondingen te zien zijn die u zou opgelopen hebben bij de door u vermelde problemen die u had met een aantal talibanleden.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u afkomstig bent uit Kunduz en/of er recent nog zou hebben gewoond. Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegde over uw leeftijd. Zo verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geboren te zijn in 1988 hetgeen impliceert dat u 27 jaar zou zijn (DVZ Verklaring, p. 4). Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u echter 21 jaar oud te zijn. U weet deze foutieve geboortedatum aan het feit dat op uw Afghaanse documenten vermeld zou staan dat u 17 jaar oud was in 1990, terwijl er 1390 (Afghaanse kalender stemt overeen met 2011/2012 volgens de Gregoriaanse Kalender (GK)) wordt bedoeld. Dit zou dan weer duidelijk maken dat u 21 jaar oud bent. Op de kopie van uw werkbadge, wordt dan weer 1992 als geboortedatum vermeld, wat zou betekenen dat u 23 jaar oud bent. Als verklaring stelt u dat u deze datum aan uw werkgever zou hebben opgegeven, omdat u als minderjarige de job niet zou hebben gekregen. Wat er ook van zij, uw onduidelijke verklaringen aangaande uw leeftijd, doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid (CGVS, p. 2 en 6).

Enkel om uw leeftijd in jaren duidelijk te maken, gebruikt u trouwens de Afghaanse kalender. U verklaart immers dat u voor het overige de Afghaanse kalender niet kent (CGVS, p. 3).

Zo moet u bijvoorbeeld het antwoord schuldig blijven op de vraag welke dag uw gehoor plaatsvond volgens de Afghaanse kalender en kon u slechts vier Afghaanse maanden noemen (CGVS, p. 3). Er kan van een Afghaanse jongeman verwacht worden dat hij deze kalender wel degelijk kan gebruiken.

Opmerkelijk is bovendien dat u aangeeft dat u op de 1ste Moharram 2015 uw land zou hebben verlaten (CGVS, p. 6). De Arabische kalender wordt echter enkel gebruikt om Islamitische feestdagen aan te duiden en is niet de gangbare kalender in Afghanistan.

Dat u de Afghaanse kalender niet beheerst is een ernstige lacune voor een inwoner van Afghanistan.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw geografische kennis over uw plaats van herkomst te wensen overlaat. Zo kan u maar twee van de buurprovincies van Kunduz opnoemen, namelijk Baghlan en Takhar – Als andere provincies vermeldt u de niet bestaande provincies Sheir Khan Bandar en Khelam en zegt u 'het niet te weten' (CGVS, p. 13). Gevraagd naar aangrenzende districten aan Khanabad vermeldt u terecht Allabad, maar verder vermeldt u ook foutief Choogh Bangi en de provincie Takhar (CGVS, p. 7), terwijl u de districten Kunduz en Dasht-I-Archi dan weer niet kan benoemen.

U weet bijvoorbeeld ook niet wat de telefooncode van uw regio is en stelt gewoon boudweg dat er enkel mobiele telefoons zijn (CGVS, p.13). Ook stelt u dat er 'misschien heel erg lang geleden overstromingen zijn geweest in uw streek', terwijl uit onze info duidelijk blijkt dat zelfs recent in de voorbije jaren overstromingen hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 10). Zo waren er bijvoorbeeld grote problemen door de regenval in het district Khanabad in april 2012. Nog recenter was er een grote overstroming in het voorjaar van 2015 in Kunduz-stad en in het district Khanabad, waarbij heel wat huizen werden vernield. De informatie over deze feiten werd aan het administratief dossier toegevoegd.

Verder stelt u te weten dat er buitenlanders werkzaam zijn in uw regio, maar dat u hun nationaliteit niet kent en heeft u al gehoord van het begrip PRT (provincial reconstruction team), maar kan u hierover totaal geen informatie verschaffen (CGVS, p. 8).

Uw politieke kennis is haast onbestaande en u kan totaal geen informatie verschaffen over bepaalde, gerenommeerde politieke personen in de regio. Zo kent u enkel de naam van de gouverneur van Kunduz die tot eind september 2015 actief was, maar kent u geen enkele andere voormalige gouverneur (CGVS, p. 9). Ook als de naam Mohammed Omar Sulaimoni, die gouverneur was van 2004 tot hij vermoord werd in 2010, wordt genoemd, doet dit geen belletje rinkelen (CGVS p. 9).

U weet verder niet wie de leider is van Jamiat-Islami (CGVS p. 9) en bekende inwoners van Kunduz, Abdul Rahman Sayedkheli, een politiechef die werd gedood in 2011 en Mullah Salam, die lange tijd leiding gaf aan de lokale taliban, kent u evenmin (CGVS, p. 10).

Geconfronteerd met de namen van lokale militieleiders, kan u enkel wat duiding geven bij de naam Omar Pakshaparan (CGVS p. 9). Over commandanten Matin en Nawid, stelt u enkel over hen gehoord te hebben (CGVS, p. 9). Van een andere militieleider, commandant Qadir, stelt u weer dat deze nog leefde toen u in Afghanistan was (ttz. tot oktober 2015), terwijl uit onze informatie blijkt dat deze reeds in augustus 2014 het leven liet (CGVS, p. 9 en 10).

Gevraagd naar de veiligheidssituatie van de laatste jaren in Kunduz slaagde u er niet in om een concreet voorval te noemen. U stelde dat u hier niet van op de hoogte was omdat u in Helmand werkte, hetgeen niet als uitleg kan worden weerhouden (zie infra). U verklaarde verder dat er problemen waren in Chardara en Sakheil en voegde toe dat er in Afghanistan wekelijks incidenten zijn (CGVS, p. 10). Over de val van Kunduz kon u evenmin doorleefde verklaringen afleggen (CGVS, p. 10). Bovendien werd u de kans gegeven tijdens het gehoor om nog bijkomende informatie te verschaffen over Kunduz. U werd gevraagd om gedetailleerd bijkomende info te geven waardoor het CGVS kon overtuigd worden van uw verblijf aldaar. U wist echter enkel te melden dat 'alles al werd gezegd en dat u geen andere informatie had' (CGVS, p. 13).

Gelet op het geheel van bovenstaande elementen kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst. Er dient te worden toegevoegd dat uw geloofwaardigheid zelfs nog verder ondermijnd wordt door de tegenstrijdigheden in uw asielrelaas.

Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u twee jaar geleden problemen kende met de taliban en werd geslagen en dat vorig jaar tijdens de ramadan (ttz 2014 dus) er een ruzie was tussen drie van uw ooms langs vaderszijde en twee neven van uw vader, waarbij de drie ooms het leven lieten.

Op het CGVS situeert u de problemen met uw ooms tijdens de ramdan 2013 (ttz. juli 2013). Daags na dit incident zou u met uw familie definitief naar Kunduz zijn verhuisd. Vijf maanden later dan weer, ongeveer eind 2013 dus, zou u zijn aangevallen door de taliban, maar kunnen zijn ontkomen. Vervolgens zou u nog een tiental maanden in Kunduz hebben verbleven. Dit moet dan ongeveer in 2014 zijn geweest (CGVS, p.12-13).

U verklaart echter ook uiteindelijk te zijn gevlucht toen Kunduz in handen viel van de taliban (eind september 2015). Deze feiten stroken dus totaal niet met de tijdsindicatie die u zelf verschaft. Wanneer u gevraagd wordt te vertellen over veiligheidsincidenten, verklaart u dit niet te weten 'omdat u in Helmand werkte'.(CGVS, p.10) Uit uw eigen verklaringen blijkt echter dat u, zo er geloof aan uw werkzaamheden in Helmand zou worden gehecht, uw werk in 2013 beëindigde.

Dit wil zeggen dat u toch informatie zou moeten kunnen verschaffen over de situatie in uw district en provincie. Uit onze informatie blijkt overduidelijk dat uw district reeds in 2014 werd opgeschrikt door grote conflicten met militieleden waarbij heel wat slachtoffers vielen. Ook dit jaar werden veel dorpen

in Khanabad reeds in augustus, dus meer dan een maand voor de val van Kunduz, ingenomen door de taliban. U werd ook gevraagd naar de naam Sufi Habib, maar deze naam zei u niets (CGVS, p.13). Toch zijn er protestacties tegen deze politiechef gehouden eind 2012/ begin 2013 waarbij honderden inwoners van het Khanabad district zijn ontslag eisten in de provinciehoofdstad Kunduz.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khanabad gelegen in de provincie Kunduz. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khanabad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor dd. 11 januari 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met uw beperkte kennis over Kunduz (CGVS, p. 13). U werd er bij het begin van het gehoor tevens uitdrukkelijk op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, p. 2). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen

moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De neergelegde documenten (foto's van werkplaats en gedode ooms, werkbadge) vermogen de appreciatie van het CGVS niet te wijzigen. Dergelijke documenten kunnen uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen wat allerm minst het geval is gebleken. Ook de video over uw verwondingen kan uw ongeloofwaardige verklaringen over uw herkomst niet herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in het onderhavige verzoekschrift het volgende aan:

"1. Verzoeker was actief als logistieke assistent voor het bedrijf Zaaaztc te Helmond in 2011 - 2013. Aile correspondentie verliep in het Engels zodat verzoeker tevens optrad als vertaler.

Zaaaztc is een transportbedrijf. De gegevens van het bedrijf zijn terug te vinden op de website www.zaaaztc.com, waaruit hierna een uittreksel wordt weergegeven:

(...)

Ter staving van zijn tewerkstelling, maakte verzoeker zijn werkbadge over en diverse foto's met onder meer zijn Britse collega's.

Hij maakte eveneens een paar e-mails over, die destijds werden opgesteld in het kader van zijn tewerkstelling. Ter illustratie neemt verzoeker hierna een e-mail over:"

Vervolgens geeft verzoeker een e-mail weer en voert hij aan :

"Uit de bovenstaande e-mail blijkt verder dat ZAAZTC samenwerkte met het bedrijf SUPREME, dat in cc leest. Na zijn tewerkstelling voor ZAAZTC heeft verzoeker eveneens gedurende enkele maanden gewerkt voor SUPREME (verhoor, p. 6/15).

Zowel ZAAZTC als SUPREME waren actief in het Helmond Régional Distribution Center (Helmond Regionaal Distributiecentrum). Dit centrum was het toeleveringscentrum voor de Amerikaanse en Britse troepen in het kamp Bastion. Het lag op 5 km verwijderd van de eigenlijke troepenmacht (zie stuk 3)

Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat zijn tewerkstelling in het HRDC levensgevaarlijk was: "Waarom gestopt met werken daar? Omwille van angst, er werden chauffeurs gedood, zoals (H.W.). Toen ik van Kaboel naar Helmond ging, als je werd tegengehouden door de Taliban en je was een tolk, dan werd je gedood door de Taliban, omwille van angst ben ik daar gestopt. [...] Hoe vaak ging je naar huis? Omwille van angst ging ik nooit naar huis, we gingen niet vaak naar huis. " (verhoor 5/15).

Wegens zijn activiteiten in het HRDC, is verzoeker effectief in het vizier geraakt van de Taliban. Hij werd met name aangevallen door Talibanleden nabij zijn dorp in Khanabad.

Verzoeker maakte bewijzen over van deze aanslag. Ter staving maakte hij een video over, waarin hij zwaar gewond te zien is.

Naast het voorgaande probleem, diende verzoeker eveneens te vluchten omwille van zijn oom aan vaderszijde. Deze laatste was het hoofd van de lokale politie. Hij werd gedood, samen met twee andere ooms langs vaderszijde. Nadien vluchtte verzoeker en zijn familie. Ter staving hiervan legde verzoeker foto's van zijn overleden ooms neer.

2. Ondanks de veelvuldige bewijsstukken werd de asielaanvraag van verzoeker afgewezen. In de bestreden beslissing werd er evenwel **geen enkel inhoudelijk onderzoek** verricht naar het bovenstaande asielrelaas van verzoeker.

CGVS heeft de bewijzen, die verzoeker had overgemaakt, zelfs niet bekeken. De bestand met de video van verzoeker werd niet opengemaakt door het CGVS (stuk 4). Het e-mailverkeer van Zaaaztc dat werd overgemaakt aan het CGVS (zie stuk 4), werd door deze laatste zelfs niet vermeld als de ingediend bewijsstuk (bestreden beslissing, A. Feitenrelaas, laatste paragraaf).

Indien het CGVS deze e-mails zou bekeken hebben, dan zou het trouwens geschreven hebben dat verzoeker werkzaam was voor de firma ZAAZTC, in plaats van Zaaaztc en voor de firma Supreme in plaats van Shire (zie bestreden beslissing, A. Feitenrelaas). Een dergelijke handelswijze getuigt niet van

een zorgvuldige en professionele werkwijze. Dit geldt zeker nu verzoeker een risicoprofiel heeft (Engelstalig, actief voor buitenlandse toeleveringsbedrijven voor Britse en Amerikaanse troepen).

3. Het CGVS beperkte zich daarentegen tot de loutere vaststelling dat de chronologie van de ingeroepen vervolgingsdaden niet zou kloppen. De chronologie van de feiten kan verzoeker echter niet worden verweten.

Verzoeker werd na zijn arrestatie overgebracht naar het gesloten centrum in Vottem, waar hij getuige was van een zelfmoord van één van de bewoners, met wie hij s'ochtends had ontbeten. Na dit voorval heeft hij niet meer gegeten gedurende 4 dagen. Hij werd nadien overgebracht naar het gesloten centrum Caricole, waar hij psychologische ondersteuning nodig heeft. Gedurende het interview heeft hij herhaaldelijk aangegeven dat hij moe was en dat hij zich bepaalde data niet kon herinneren (bijv. verhoor, "Hoe is uw eerste interview bij DVZ verlopen? Ik had honger en dorst en was slaperig, Het interview was ok maar de omstandigheden waren niet ok.", p. 2/15 "Ik kan niet juist zeggen welke dag, ik ben moe, ik kan niet alles van buiten onthouden, ik denk dat het in 2013 was", p. 5/15 "Ik heb littekens, ik was gewond geraakt, als je problemen hebt, ik zie een zelfmoord, en het heeft een invloed op mijn situatie" p. 14/15).

In deze omstandigheden kan de asielaanvraag van verzoeker uiteraard niet worden afgewezen louter en alleen omwille van de chronologie van de feiten.

Wat betreft deze chronologie dient trouwens e.a. te worden genuanceerd. De vermelding dat zijn problemen zich situeerden in 2013 is een materiële vergissing, zoals ook verder blijkt uit het interview van verzoeker voor het CGVS: "Waarom naar daar gegaan? Eén van mijn ooms langs vaderzijde was een arbaki commandant, zijn naam was (M.). Hij werd gedood door een andere arbaki, samen met zijn twee broers. Na dit incident, omdat het een persoonlijk conflict werd, moesten we Boyan verlaten. **Het was één dag voor de vorige ramadan.** " (verhoor, 3/15). Eén jaar voor de vorige Ramadan, is de Ramadan van 2014, niet de Ramadan van 2013, zoals het CGVS beweert. Noch het incident met de Taliban noch het incident met de verzoekers ooms kon zich hebben voorgedaan in het jaar 2013. Verzoeker was namelijk in dat jaar werkzaam was in de provincies Helmond en Hairataam, hetgeen ook bevestigd wordt door de stukken, die hij neerlegde.

Verzoeker heeft tenslotte duidelijk aangegeven dat Afghanistan niet leven volgens een strikte kalender zoals in Europa het geval is. De meeste Afghanen kennen trouwens hun geboortedag en - maand niet eens. Tijdens het interview vond er een discussie plaats tussen verzoeker en het CGVS, toen het CGVS hem vroeg hoelang verzoeker na de aanval op zijn persoon door de Taliban nog gebleven was in Afghanistan. In het administratief dossier is de volledige discussie niet terug te vinden van deze discussie, hetgeen ten zeerste te betreuren valt. In de nota's van de raadvrouw van verzoeker werd het volgende opgenomen: "How long stay in Af? Sir, we don 't have years, months, i cannot say, y ou can write 10 months i don't know really, my head is acking, it 's too warm, we don 't have dates, months, etc.. .your lives are différentform our lives ". (vrij vertaald: Hoe lang in Afghanistan gebleven? Meneer, wij hebben geen jaren, maanden, ik kan dit niet zeggen, u kan schrijven 10 maanden maar ik weet het niet, echt niet, mijn hoofd doet pijn, het is hier te warm, we hebben geen data, maanden, enz....uw levenswijze is helemaal anders als de onze. ")

Wat betreft de subsidiaire bescherming (alsook de asielaanvraag) :

2. De asielaanvraag van verzoeker werd verder uitsluitend afgewezen op de volgende gronden: "Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khanabad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. "

3. Verzoeker is afkomstig van het dorp Boyan, in het district Khandahar, in de provincie Kunduz. Ter staving hiervan maakte hij zijn taskira en deze van zijn vader en grootvader over alsook een bewijs van hun grondbezit (zie stuk 6).

Personen afkomstig uit dit gebied komen in aanmerking voor subsidiaire bescherming:

EASO Country of Origin Report Afghanistan, januari 2015, www.cgvs.be.

(...)

4. Het CGVS oordeelde echter dat verzoeker niet afkomstig zou zijn van dit gebied op de volgende gronden:

Geen kennis van de Afghaanse kalender:

5. Dat verzoeker de Afghaanse maanden niet kon opsommen is opnieuw flagrant onjuist. "Kent u de Afghaanse maanden? Hamal, Saur, Jawza, Saratan, ..." (verhoor, p. 3/15).

Uit de typografie van het verhoor, met name de vermelding blijkt dat verzoeker veel meer dan 4 maanden opgesomd heeft. Indien verzoeker slechts 4 maanden zou opgesomd hebben, dan zou het CGVS uiteraard niet hebben genoteerd

Dat verzoeker voor het overige zou verklaard hebben de Afghaanse kalender niet te kennen, is *flagrant in strijd met de verklaringen van verzoeker zelf, die daarentegen meldde: "Wanneer bent u geboren volgens de Afghaanse kalender? Ik ken enkel deze datum, maar ik gebruik niet de Afghaanse kalender"* (verhoor, 3/15).

Tussen de Afghaanse kalender niet kennen en niet gebruiken, is er natuurlijk een groot verschil. In casu gebruikte verzoeker de gregoriaanse kalender ten gevolge van zijn werk. Hij was actief in een buitenlands transportbedrijf, waar hij zich bezig hield met de planning van de vrachtwagens. Dit gebeurde volgens de gregoriaanse kalender. Dit blijkt uitdrukkelijk het emailverkeer op zijn werk (zie ook supra), dat nochtans was overgemaakt aan het CGVS, maar dat het CGVS klaarblijkelijk niet eens bekeken heeft.

Het gebruik van Muharram als aanknopingspunt voor verzoekers reisroute, is weldegelijk gelinkt aan de Islamitische feestdagen. Het is het rechtstreekse gevolg van het gegeven dat zijn reis plaatsvond tijdens de feesten, zoals verzoeker uitdrukkelijk verklaarde aan het CGVS: "We konden omwille van Muharram Iran niet binnen" (verhoor, 6/15)

Aldus kon niet wettig worden beslist dat verzoeker niet eens de Afghaanse kalender machtig zou zijn.

De geografische kennis van de plaats van herkomst:

8. Verzoeker kon 5 van de 7 districten van Kunduz vermelden. Aldus deed hij opgave van Aliabad, Chardarah, Qala-e-Zal, Emansaheb, Kandahar. Uit de districtenkaart, die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat deze gegevens correct zijn. Ook het district Kunduz is verzoeker gekend, zoals blijkt uit de gegevens die hij hierover verschaft (bijv. Hoe ver is Kunduz? Er zijn twee wegen naar Kunduz, één via Charsarakka ongeveer één uur en andere weg via Te Pai, Kobayee, Qochi, slechte weg, 1 uur en 20 minuten verhoor, 8-9/15).

Wat betreft de districten die Kandahar omringen, heeft het CGVS zelf een verkeerde beoordeling van het land gemaakt. Het stelt: Gevraagd naar de aangrenzende districten van Khanabad, vermeldt u terecht Aliabad, maar vermeldt u ook foutief Choogh Bangi en de provincie Takhar."

Maar Bangi is effectief een district dat aan Khanabad grenst, zoals opnieuw blijkt uit de kaart in het administratief dossier. De verklaringen van verzoeker waren correct: "Welke districten liggen er naast Khanabad? Aliabad, Choogh Bangi, gaat naar Takhar." (verhoor, 7/15).

Ook wat betreft zijn dorp en Kunduz zelf, kon verzoeker de gevraagde geografische informatie verschaffen: Ligt uw dorp naast een rivier? Het is gelegen naast een rivier, een rivier en een kanaal - in het middengedeelte van het dorp is er ook een kanaal - Kobajo kanaal, een andere Kobayee, middengedeelte is gewoon kanaal. Rivier is Aktash rivier. Die rivier waarnaar stroomt die? Richting Khanabad. (verhoor, p. 7/15). Is er een meisjesschool in uw district? Ja er is een aparté school voor meisjes. Weet u de naam van de meisjesschool? Boyan school Wat is de naam van de jongensschool in uw dorp? Zelf de school, vlak voor ons huis. Zijn er klinieken dicht bij uw dorp? In upper Boyan, ook in Kobayee is er een dokter. Is dat een oud ziekenhuis? Het is gebouwd ten tijde van Karzai (Verhoor, p. 8/15).

Dat verzoeker niet perfect op de hoogte zou zijn van alle bestuurlijke afdelingen van zijn land is één zaak. Verzoeker heeft ook geen enkel diploma behaald.

Dit neemt niet weg dat verzoeker wel een kennis heeft van het hele gebied Kunduz, in het bijzonder zijn regio Kandahar en dat deze kennis geenszins ingestudeerd overkomt. Aldus kon het CGVS niet wettig besluiten dat verzoeker niet afkomstig zou zijn uit Kandahar.

Verder heeft CGVS heeft de asielaanvraag van verzoeker afgewezen omdat hij nauwelijks informatie kon geven over de veiligheidssituatie, in het bijzonder in Kunduz stad, althans volgens het CGV S...

Echter, gevraagd naar de veiligheidsincidenten in Kunduz kon verzoeker wel heel accurate informatie verschaffen. Verzoeker verklaarde het volgende over de val van Kunduz: " Wanneer is Kunduz gevallen? Vierde dag van Eid—Aladha, het huidige jaar, mensen zagen taliban op de weg, ze bevrijden mensen uit de gevangenis, ze waren tanks aan het rijden. Hoe lang zijn ze in Kunduz aan de macht gebleven? Ze hebben gezegd dat Kunduz was heringenomen, ik ben een paar dagen nadien vertrokken, Wat herinner je van de problemen? Mensen verhuisden op dat moment, ook het ziekenhuis was geraakt. "

Deze verklaringen beantwoorden 100% aan de realiteit. De val van Kunduz wordt als volgt omschreven in de média: "The fighters entered the city and overran government buildings with little résistance. They then broke into the central prison of the province, setting free hundreds of inmates which they claimed included a large number of Taleban (something which the National Security Directorate has denied). The capture of Kunduz seems to have been well- prepared, unlike previous Taleban opérations..."

Vrij vertaald: "De strijders gingen de stad binnen en namen overheidsgebouwen in zonder noemenswaardige weerstand.

Vervolgens drongen ze de centrale gevangenis van de provincie binnen, waarbij ze honderden gevangenen bevrijdden, beweerdelijk hoofdzakelijk leden van de Taliban, (wat echter wordt ontkend

door de Nationale Veiligheidsraad). De inname van Kunduz lijkt goed te zijn voorbereid, in strijd met de vorige operaties van de Taliban... " (stuk 8).

Ook over de aanvang van het conflict in Kunduz, verklaarde verzoeker terecht: "Kunduz was in de média, wat is er de laatste jaren gebeurd? In Chardara gebeurden de problemen, ook in Sakheil, in deze regio 's waren de taliban waren actief grote incidenten waar je naar vraagt, in Afghanistan gebeuren er veel incidenten, elke week gebeurt er wel iets. Herinner je wanneer Kunduz is gevaïlen? Ze begonnen in Chardara, Sakheil, ... Wanneer is Kunduz gevaïlen? "

Ook deze verklaringen worden bevestigd in de média- "Military background to the capture of Kunduz: In hindsight, the Taleban 's earlier encroachment into the outskirts of the city, on 24 April 2015, seems to have been an important tactical move prior to the over-running of Kunduz city on 28 September. In the April encroachment, the Taleban took control of Gortepa, a large area of 40-50 villages which extends from one or two kilometres away from the city centre to fifteen kilometres to the north-west, and that proved a strategie launch pad for one prong of the attack on 28 September. This long area of land, bordered by rivers on two sides, connects with Chardara and Oala-e Zal districts (captured at the end of July), the first almost entirely run by the Taleban since their April campaign and the latter partially. "

Vrij vertaald: "Militaire achtergrond van de val van Kunduz: Achteraf is gebleken dat de inname van de stadsrand door de Taliban op 24 april 2015 een belangrijke tactische zet was voor de latere inname van de stad Kunduz op 28 september. Bij de actie in april heeft de Taliban de contrôle verworven over Gortepa, een groot gebied van 40-50 dorpen gelegen tussen 2 km van het centrum van de stad en 15 km in het noord-westen, dat een belangrijke strategische invalshoek was voor de aanval op 28 september. Dit grote gebied, dat wordt omgrensd door twee rivieren en grenst aan de districten Chardara met Oala-e-Zal (ingenomen eind juli), het eerste nagenoeg helemaal onder de controle van de Taliban sinds de campagne van april en het laatste deels. "

De verklaringen van verzoeker zijn correct. Hoe kan het CGVS dan wettig beslissen dat zijn asielaanvraag ongegrond zou zijn? Dit getuigt niet van een objectieve en zorgvuldige beoordeling van de asielaanvraag.

Het CGVS verwijt verzoeker verder dat hij niet op de hoogte is van de nationaliteit van de buitenlanders, die in Kunduz werkzaam zijn en dat hij niet meer informatie kan geven over PRT in Kunduz.

Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat de eenheden in Kunduz multinationalaal zijn en het Duitse PRT in Kunduz niet meer bestond: "Until October 2013, a provincial reconstruction team (PRT) operated in Kunduz, a province in the north of Afghanistan. The PRT's over ail tasks were to improve security, extend the authority of the Afghan government, and facilitate reconstruction. To fulfill these tasks, the PRT consisted of several construction teams and provided a home for several German. U.S.. and multinational units to enforce security, stability, and partnering. "

Vrij vertaald: "Tôt oktober 2013, was er een provinciale reconstructie team actief in Kunduz, een provincie in Noord-Afghanistan. De algemene taak van de PRT was om de veiligheid te bevorderen, het gezag van de Afghaanse overheid te versterken en de reconstructie te bevorderen. Om deze taken te vervullen, bestond de PRT uit verschillende reconstructie eenheden, die bestonden uit verschillende Duitse, Amerikaanse en multinationale eenheden, om de veiligheid, stabiliteit en samenhangigheid te bevorderen. " (stuk 9).

Het CGVS verwijt verzoeker verder niet de op hoogte te zijn van de overstromingen, die plaatsvonden in de provincie Kunduz in april 2012. Dit is evident. Verzoeker woonde op dat ogenblik niet eens in Kunduz, maar in de provincie Helmond. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er slechts één dorp werd getroffen in heel Kandahar. Gezien de lokale aard van de overstromingen, mocht het CGV S er niet vanuit gaan dat verzoeker ook op de hoogte zou zijn van deze ene overstroming. Hetzelfde geldt voor de overstromingen in 2015 in Kunduz stad. Uit het administratief dossier blijkt nergens in welk stadsdeel deze overstromingen zich voordeden. Aldus kan niet wettig geoordeeld worden dat verzoeker hiervan ook zonder meer op de hoogte had moeten zijn.

Tenslotte heeft het CGVS zich gebaseerd op landinformatie over veiligheidsincidenten/bekende personen uit de regio, die niet eens gekend kon zijn door verzoeker. Het CGVS voegt de volgende informatie toe aan het adm. dossier: een artikel over een aanslag door de Taliban in 40 dorpen in Khanabad - augustus 2015; een overzicht van de veiligheidsincidenten in Khanabad - augustus - oktober 2014; een artikel over het protest tegen een lokale politiechef in Khanabad - januari 2013. Maar in deze périodes woonde verzoeker niet eens in Khanabad !

Het is correct dat verzoeker weliswaar sommige, maar niet alle politieke en militaire leiders kon veelden. Hij meldde daarbij ook uitdrukkelijk dat hij politiek niet actief. Maar landinformatie over de belangrijke personen uit Kunduz die worden vermeld in de bestreden beslissing, heeft het CGVS niet eens toegevoegd aan het administratief dossier (behoudens informatie over de gouverneurs van Kunduz). Deze kunnen bijgevolg geen aanleiding geven tot de weigering van de asielaanvraag van verzoeker.

In het licht van het voorgaande kon het CGVS niet wettig beslissen dat verzoeker niet afkomstig was uit Kunduz, laat staan dat zij op deze basis zijn asielrelaas kon afwijzen."

2.1.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): informatie over het Helmond Regionaal Distributie Centrum van de website www.suptreme-group.net (bijlage 3), e-mails met bijkomende stukken aan het CGVS (bijlage 4), de notities van de advocaat van verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS (bijlage 5), een kopie van de taskara van verzoeker en diens vader, vergezeld van een handgeschreven document (bijlage 6), informatie over Afghanistan en Kunduz (bijlagen 7 en 8) en informatie over de PRT in Kunduz (bijlage 9).

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing ongemoeid laat en geen dienstige argumenten aanvoert waar omtrent zijn leeftijd gemotiveerd wordt:

“Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegde over uw leeftijd. Zo verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geboren te zijn in 1988 hetgeen impliceert dat u 27 jaar zou zijn (DVZ Verklaring, p. 4). Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u echter 21 jaar oud te zijn. U weet deze foutieve geboortedatum aan het feit dat op uw Afghaanse documenten vermeld zou staan dat u 17 jaar oud was in 1990, terwijl er 1390 (Afghaanse kalender stemt overeen met 2011/2012 volgens de Gregoriaanse Kalender (GK)) wordt bedoeld. Dit zou dan weer duidelijk maken dat u 21 jaar oud bent. Op de kopie van uw werkbadge, wordt dan weer 1992 als geboortedatum vermeld, wat zou betekenen dat u 23 jaar oud bent. Als verklaring stelt u dat u deze datum aan uw werkgever zou hebben opgegeven, omdat u als minderjarige de job niet zou hebben gekregen. Wat er ook van zij, uw onduidelijke verklaringen aangaande uw leeftijd, doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid (CGVS, p. 2 en 6).”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien deze door verzoeker niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn van het dorp Boyan in het district Khanabad in de provincie Kunduz in Afghanistan.

Uit zijn verklaringen blijkt, in tegenstelling met wat hij tracht te laten uitschijnen, echter duidelijk dat hij de Afghaanse kalender niet machtig is. Wanneer hem gevraagd werd wanneer hij geboren werd volgens de Afghaanse kalender, gaf hij immers zelf spontaan aan: *“Ik ken **enkel deze datum**, maar ik gebruik niet de Afghaanse kalender”*. Vervolgens werd hem gevraagd of hij de Afghaanse maanden kende, waarop hij er slechts vier opsomde. Dat uit de drie puntjes in het gehoorverslag zou kunnen worden afgeleid dat hij nog meer maanden noemde, mist feitelijke grondslag. Indien hij nog maanden had genoemd, kan immers worden aangenomen dat deze zouden zijn opgenomen in het gehoorverslag. Bovendien werd vervolgens aan verzoeker gevraagd hoe het komt dat hij de Afghaanse kalender niet kent, waarop hij niet aangaf deze wel te kennen doch eenvoudigweg herhaalde dat hij zijn geboortedatum kende. Nadat gevraagd werd op welke datum in de Afghaanse kalender het gehoor plaatsvond, diende hij het antwoord vervolgens schuldig te blijven (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.3). Hoe de bewering dat in zijn bedrijf de Gregoriaanse kalender werd gebruikt zou kunnen verklaren waarom verzoeker, die beweert zijn hele leven in Afghanistan te hebben gewoond en daar bovendien tot het tweede middelbaar scholing zou hebben genoten (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11), de officiële Afghaanse kalender niet beheerst, kan in dit kader niet worden ingezien. De blote bewering dat Afghanen niet zouden leven volgens een (strikte) kalender wordt door verzoeker niet aangetoond en wordt duidelijk tegengesproken door de informatie in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) waaruit blijkt dat Afghanistan weldegelijk een officiële kalender heeft en dat alle feestdagen en alle administratieve geplogenheden volgens deze kalender worden geregeld. Dat verzoeker deze kalender niet kent, vormt aldus een ernstige negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn beweerde (recente) herkomst van dit land.

Ook verzoekers geografische kennis over zijn voorgehouden regio van herkomst in Afghanistan laat te wensen over.

Uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing blijkt in dit kader vooreerst dat hij slechts twee van de buurprovincies van Kunduz kon opnoemen, naar deze provincies gevraagd twee

onbestaande provincies noemde en vervolgens aangaf 'het niet te weten'. Verzoeker laat deze vaststelling volledig onverlet.

Verder blijkt dat verzoeker een gebrek aan kennis vertoonde over de aan Khanabad grenzende districten. Hij antwoordde, hiernaar gevraagd: *"Allabad, Choogh Bangi, gaat naar Takhar"* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.7). Aldus kon hij de buurdistricten Kunduz, Dasht-e-Archi en Eshkashem niet benoemen en bleek hij niet te weten dat het district Bangi niet in de richting van maar in de provincie Takhar ligt (administratief dossier, map 'landeninformatie').

Waar verzoeker beweert dat hij vijf van de zeven districten van Kunduz kon benoemen, blijkt uit zijn verklaringen bij het CGVS dat hij, gevraagd hoeveel districten Kunduz telt, antwoordde: *"Vijf denk ik – Khanabad, imam Saib, Qalazat, Al-Chin, Chardala"* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.7). Aldus bleek verzoeker niet te weten dat Kunduz zeven districten telt. Bovendien zijn slechts vier van de door hem genoemde districten correct. Al-Chin is blijkens de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') immers geen district van Kunduz. De districten Kunduz en Dasht-e-Archi, die beide nochtans grenzen aan het district Khanabad waarvan verzoeker afkomstig beweert te zijn, noemde verzoeker bovendien niet.

Verzoeker bleek daarenboven een gebrek aan kennis te vertonen omtrent de overige Afghaanse provincies. Hij kon er slechts enkele noemen en gaf vervolgens aan: *"Ik zou het niet weten"* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.13; administratief dossier, map 'documenten').

Tekenend in het kader van het voorgaande, is bovendien dat verzoeker zijn eigen district in het verzoekschrift menig maal foutief omschrijft als *"Kandahar"* in plaats van *"Khanabad"*.

Verder blijkt uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing dat verzoeker niet wist welke de telefooncode in zijn voorgehouden regio van herkomst is en in dit kader boudweg beweerde dat er enkel mobiele telefoons zouden zijn. Verzoeker laat deze vaststelling ongemoeid.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Ook stelt u dat er 'misschien heel erg lang geleden overstromingen zijn geweest in uw streek', terwijl uit onze info duidelijk blijkt dat zelfs recent in de voorbije jaren overstromingen hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 10). (...) Nog recenter was er een grote overstroming in het voorjaar van 2015 in Kunduz-stad en in het district Khanabad, waarbij heel wat huizen werden vernield. De informatie over deze feiten werd aan het administratief dossier toegevoegd."

Dat verzoeker niet op de hoogte was van de overstroming in Kunduz-stad, is niet aanvaardbaar. Verzoeker beweerde ten tijde van deze overstroming immers aldaar te hebben verbleven (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.11-12). Dat het CGVS niet aantoonde welke stadsdelen precies werden getroffen doet hieraan geenszins afbreuk. Ook indien hij in een ander stadsdeel dan de getroffen delen zou hebben verbleven, hetgeen verzoeker zelf overigens op generlei wijze aannemelijk maakt, kon worden verwacht dat hij op de hoogte zou zijn geweest over de overstromingen in zijn stad aangezien deze een impact hadden op het dagelijkse reilen en zeilen in de stad.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld:

"Uw politieke kennis is haast onbestaande en u kan totaal geen informatie verschaffen over bepaalde, gerenommeerde politieke personen in de regio. Zo kent u enkel de naam van de gouverneur van Kunduz die tot eind september 2015 actief was, maar kent u geen enkele andere voormalige gouverneur (CGVS, p. 9). Ook als de naam Mohammed Omar Sulaimoni, die gouverneur was van 2004 tot hij vermoord werd in 2010, wordt genoemd, doet dit geen belletje rinkelen (CGVS p. 9).

U weet verder niet wie de leider is van Jamiat-Islami (CGVS p. 9) en bekende inwoners van Kunduz, Abdul Rahman Sayedkheli, een politiechef die werd gedood in 2011 en Mullah Salam, die lange tijd leiding gaf aan de lokale taliban, kent u evenmin (CGVS, p. 10).

Geconfronteerd met de namen van lokale militieleiders, kan u enkel wat duiding geven bij de naam Omar Pakshaparan (CGVS p. 9). Over commandanten Matin en Nawid, stelt u enkel over hen gehoord te hebben (CGVS, p. 9). Van een andere militieleider, commandant Qadir, stelt u weer dat deze nog leefde toen u in Afghanistan was (ttz. tot oktober 2015), terwijl uit onze informatie blijkt dat deze reeds in augustus 2014 het leven liet (CGVS, p. 9 en 10)."

Verzoeker tracht, zoals verweerder met recht repliceert, ten onrechte te laten uitschijnen dat de betreffende landeninformatie niet in het administratief dossier zou zijn opgenomen. Deze bevindt zich immers weldegelijk in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier. Verder tracht verzoeker zijn voormeld gebrek aan kennis ten onrechte te vergoelijken.

Indien hij werkelijk afkomstig was van het district Khanabad in Kunduz, kon, ook indien hij tijdelijk elders werkte en hij het laatste (anderhalf) jaar voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst in Kunduz-stad verbleef, worden verwacht dat hij beter op de hoogte zou zijn omtrent voormelde figuren.

Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Bovendien werd u de kans gegeven tijdens het gehoor om nog bijkomende informatie te verschaffen over Kunduz. U werd gevraagd om gedetailleerd bijkomende info te geven waardoor het CGVS kon overtuigd worden van uw verblijf aldaar. U wist echter enkel te melden dat ‘alles al werd gezegd en dat u geen andere informatie had’ (CGVS, p. 13).”

Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, gezien zij door verzoeker niet wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst van het dorp Boyan in het district Khanabad in de provincie Kunduz in Afghanistan. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker aldaar beweert te hebben ondervonden.

De neergelegde stukken zijn niet van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

Wat betreft de ter staving van verzoekers tewerkstelling neergelegde foto's, de badge, het trainingscertificaat (administratief dossier, map 'documenten'), de e-mails (administratief dossier, stuk 1; rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4) en de informatie van de supreme-group (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3), dient te worden opgemerkt dat hieruit hoogstens kan worden afgeleid dat verzoeker in de periode 2012-2013 een tijdlang in Helmand werkzaam is geweest voor de supreme-group. Hieruit kan geenszins worden afgeleid dat verzoeker geboren en getogen zou zijn in Afghanistan, zijn hele leven in Afghanistan zou hebben verbleven, aldaar zou hebben verbleven in de regio waarin hij voorhoudt te hebben verbleven en er de aangevoerde problemen zou hebben gekend. Dit geldt des te meer nu Helmand blijkens zijn eigen verklaringen zeer ver gelegen is van zijn vermeende regio van herkomst en ook blijkens de informatie in het dossier helemaal aan de andere kant van het land gelegen is (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.5; administratief dossier, map 'landeninformatie').

De taskaras (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 6) worden slechts bijgebracht in de vorm van gemakkelijk te manipuleren kopieën. Bovendien wordt in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd met allerlei documenten (zowel uitgaande van de overheid als van andere personen of instituties dan de staat) en kunnen alle documenten aldaar eenvoudigweg illegaal en tegen betaling worden verkregen. Derhalve dient de bewijswaarde van Afgaanse documenten danig te worden gerelativeerd. Deze vaststellingen maken, tezamen genomen met de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers herkomst en problemen, dat niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht aan de bijgebrachte taskaras. Ten aanzien van het handgeschreven stuk dat bij deze taskaras is gevoegd, wordt niet gepreciseerd welk document dit zou betreffen. Gezien het niet is vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling, kan dit evenmin worden nagegaan. Hoe dan ook betreft het een stuk dat door eenieder, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld en waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan.

Uit de foto's die van verzoekers oom(s) zouden zijn (administratief dossier, map 'documenten'), kan niet worden afgeleid wie de hierop afgebeelde persoon is. Evenmin blijkt hieruit waar, in welke omstandigheden en op welke wijze de hierop afgebeelde persoon zou zijn omgekomen. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat het verzoekers oom zou betreffen, dat deze zou zijn omgekomen in de omstandigheden zoal geschetst door verzoeker en dat verzoeker daardoor problemen zou riskeren.

Wat betreft de video waarvan verzoeker gewag maakt(e) (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4), dient te worden opgemerkt dat verzoeker deze niet voorlegt aan de Raad. In zoverre verzoeker gevolgd zou kunnen worden waar hij aanvoert dat hij zwaargewond op deze video te zien is, dient te worden opgemerkt dat gelet op het voorgaande niet kan worden aangenomen dat hij deze verwondingen zou hebben opgelopen op de plaats waar en in de omstandigheden waarin hij beweert deze te hebben opgelopen.

De algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 7-9) heeft geen betrekking op verzoekers persoon en bevat geen gegevens die aan de voormelde vaststellingen afbreuk zouden kunnen doen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan

doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen inzake zijn beweerde (recente) herkomst en asielmotieven zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS